

Kar Beyaz Güller

– Ali ÖZKANLI · 07 Mayıs 2010

Kayseri İl Kültür eski müdürü, ilköğretim müfettişi Sayın Hamdi ŞAKAR Hocamın gurbetten bir dostuna yazdığı mektubu siz değerli okurlarımla paylaşmak istiyorum.

Aziz Dostum, Muhterem Hocam,

Malumlarınız üzere Kars'a tayinimizin çıkmasının üzerinden dört ay geçti. Zaman; kimine saniye, kimine göre yıl gibi geçmekte... Gurbet elden duygularımı ifade etmek için elime kalem alıp yazmaya başladım. İnşallah sünnet sevabı alırız. Çünkü Peygamberimizin (s.a.v) mektup yazdığını biliyoruz. Nereden başlayacağımı bilemiyorum ama "Kar beyaz güller" üzerimize dökülürken aziz dostlarımızın Şubat 1998 de terminaldeki yolculuk halini unutmak mümkün mü? Yine Aralık 1994 yılında Ağrı'ya tayin edildiğimde de "Kar beyaz güller" üzerimize dökülürken yolcu edilmiştik. Arkadaşlarımın hepsine ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Bu jestin her arkadaşımıza uygulanmasını temenni ediyorum.

Kusura bakma da biraz çiçeklerden bahsedeyim. Çünkü çiçekleri hayatımızın her devresinde görmeyi arzu ederiz. Doğumda, düğünde, kabir başında her neyse yeşilsiz ve çiçeksiz bir hayat düşünülemez. Mevsim itibariyle yeşil ve diğer renkli çiçekler görünmese de Kars yolculuğumuzda arkadaşlarımızla birlikte sevgi sıcaklığını tadararak o zevkten nasibimizi aldık. Her taraf adeta "Kar beyaz güller"le dolu idi.

Çiçeklerin doğuşu hakkında Taberî tarihinde mânidar bir rivayet vardır; denilmiş ki, Hz. Âdem'le Hz. Havva'nın üzerinde kuruyup dökülen cennet yaprakları toprakta güzel bitkiler halinde bir uç vermiş. Gül de bunlardan biridir. Fakat en güzel rivayet efsane; gülün Hz. Muhammed'in (s.a.v.) teninden oluştuğudur. Peygamber efendimizin gülü çok sevdiği ve gülden Allah'ın muhteşem güzelliğinin tezâhür ettiğini söylediği rivayet edilir.

İşte kış mevsiminde karlar altında hissedilen sevgide bir gül kadar güzeldir. "Keşke bir gül olabilseydim" diye düşünmeye başladım. Çiçeklerin de dili varmış, konuşurlar ve Allah'ı her an zikrederlermiş.

Aziz Mahmut Hüdâî Hazretleri Bursa kadısı iken içine aşk ateşi düşmüş, Üftâde Hazretlerinin tekkesine derviş olmak için gitmiş. Gitmekle de kalmamış, bir imtihana tabi tutulmuş. Üftâde Hazretleri mürîdânı ile birlikte Aziz Mahmut Hüdâî Hazretlerini de çiçek toplamaya gönderir. Bursa'nın Aydede semtinde demet demet kır çiçekleri toplayan mürîdân yanında, Aziz Mahmut Hüdâî dalından kopmuş bir çiçekle dergâha döner. Demet demet çiçekleri teslim alan Üftâde Hazretleri boynu bükük Aziz Mahmut Hüdâî'ye neden çiçek demeti getirmediğini sorar. Aziz Mahmut Hüdâî;
– Hangi çiçeğe yanaştımsa Allah'ı zikreder bir halde buldum, koparamadım der.

Evet, çiçekleri bir bilebilsek, anlayabilsek. Âşıklar birbirine çiçek göndererek meramını ifade ederlermiş. Her çiçek bir nâmedir, bir mesajdır. Kırmızı gül; Artık dayanamıyorum, sabrım tükendi. Pembe gül; Her zaman sevinirim. Sarı gül; Sararıp soldum, hastayım, bu ıstırabıma son ver. Yabâni gül; Seninle buluşamayacak mıyız? Menekşe; Sizden başka düşüncem yok. Karanfil; Aşkımdan şüphe etmeyin, benim de size güvenim vardır. Lâle; Size olan sevgimi açmak için fırsat bekliyorum. Mine; Sizinle gizli şeyler konuşmak istiyorum. Nergis; Sizden uzak kaldıkça üzülüyorum. Papatya; Sakın şüphelenmeyin. Hanımeli; Gönlüm size bağlıdır.

Mevsimin müsait olmaması nedeniyle yazıma yukarıdaki gülleri seçme imkanım olmadı. Tercihimiz "Kar beyaz güller" ne kimseyi inciteyim, ne kimseden incineyim istiyorum. Her neyse; "Gel gül dedi, bülbül güle, gül gülmedi gitti. Bülbül güle, gül bülbüle yar olmadı gitti."

Başta söyledik, gülle başladık gülle bitirelim. Ebul Hasan El Harkanî Hazretlerinin mezarını ziyaret etmek nasip oldu. Allah hepimizden razı olsun. Esselâmüaleyküm yâ şeyh dediğimizde o gülü koklar gibi, hisseder gibi oldum. Allah şefaathlerinden mahrum etmesin.

Erenlerden Hallâcı Mansur taşlanırken; dostları da umumi teamüle uyararak taş yerine Mansur'a gül atarlar. Mansur'un sözü;

– Düşmanların taşları değil, dostların gülleri beni üzdü demiş.

Aziz dostum ne olur, olaylara sadece acıyarak yaklaşmayalım. Olaylara Hak rızasının kazanılması gerçeğinden hareket ettiğimiz şuuruyla bakalım. Bakmayanlara da tavsiye edelim. Görevimiz budur, yaparlar veya yapmazlar. Kendileri bilir. İnsanın kendinden bahsetmesi kadar zor bir şeyin olmadığını biliyorum. Ancak şunu söyleyeyim ki, Peygamber Efendimizin gül cemalini görememenin, gazvelerinde bulunamamanın hasretini hep içimizde duyduk. Yaptığımız her şeyden hesaba çekileceğimiz gibi imkanımız olup ta yapamadıklarımızdan da hesaba çekileceğimizi biliyorum.

Heyhat! Her nedense güçlü ve makam sahiplerinin sözleri nefsimizi okşuyor. Şeytanla beraber oluyor, cinlerle oynuyoruz. Dostumuza dost görünüyor, düşmanla anlaşıyoruz. Allah (c.c) en büyük düşmanımız olan şeytan ve nefislerimizle bizleri barıştırmasın. Âmin.

"Huzur bir damlacık gözyaşı gülde, Her sabah güneşe, rüzgâra sitem, Çağıl çağıl kaynayış var gönülde, Pınarlar fışkırır er oğlu, erde."

Değerli dostum Sayın Hamdi ŞAKAR'ın güllerle bezediği mektubunu siz okuyucularıyla paylaştım. Bu mektubu sevgili hocamdan ilk dinlediğimde çok hoşuma gitti ve kitabımda yayınlamayı istedim. Kendisine de beni kırmayıp mektubunu bizlerle paylaştığı için teşekkür ediyor, Allah kendisinden razı olsun diyorum.